

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยประยุกต์เชิงอธิบาย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล การสนับสนุนทางสังคม กับแบบแผนชีวิตของผู้สูงอายุ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้สูงอายุชาย ที่อาศัยอยู่ในแขวงศรีวิชัย เขตเทศบาลนครเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งใช้วิธีเลือกตัวอย่างแบบหลายชั้น จำนวน 120 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบบันทึกข้อมูลทั่วไป จำนวน 18 ข้อ แบบวัดแบบแผนชีวิต จำนวน 59 ข้อ และแบบวัดการสนับสนุนทางสังคม จำนวน 23 ข้อ ผู้วิจัยนำแบบวัดมาทดสอบความตระหนักรู้ โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบและนำมาปรับปรุงแก้ไข ทดสอบความเชื่อมั่นโดยนำแบบวัดนี้ไปทดลองใช้กับผู้สูงอายุชาย จำนวน 20 คน ที่มีลักษณะเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่าง ผลการทดลองน่าไปใช้ ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดแบบแผนชีวิต เท่ากับ 0.80 และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดการสนับสนุนทางสังคม เท่ากับ 0.91

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แจกแจงความถี่ และคิดอัตราเรื้อรังของข้อมูลส่วนบุคคล
2. ค่าแปรหาดค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแบบแผนชีวิต ในแต่ละด้าน และคะแนนการสนับสนุนทางสังคม

3. วิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์แบบสองอย่าง – ไบซีเรียล (point-biserial correlation coefficient) ระหว่างปัจจัยด้านสถานภาพสมรส โรคประจำตัว การสูบบุหรี่ การดื่มสุรา กับแบบแผนชีวิต

4. วิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) ระหว่างปัจจัยด้านอายุ ระดับการศึกษา รายได้ การสนับสนุนทางสังคมกับแบบแผนชีวิต

5. วิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์พหุคุณ (multiple correlation coefficient) ระหว่างตัวกำหนดทั้งหมด ตือปัจจัยด้านอายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้ โรคประจำตัว การสูบบุหรี่ การดื่มสุรา และการสนับสนุนทางสังคมกับแบบแผนชีวิต โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคุณแบบขั้นตอน (stepwise multiple regression)

ผลการวิจัย

พบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 60 - 64 ปี สถานภาพสมรสคู่ ได้รับการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา ปัจจุบันเป็นข้าราชการบำนาญ มีรายได้ปัจจุบันต่อเดือนมากกว่า 7,000 บาท ส่วนใหญ่เหล่ารายได้มาจากการทำงานด้วยตนเอง ส่วนใหญ่เป็นคนเมืองจังหวัดเชียงใหม่ มีโรคประจำตัว โดยพบส่วนมากเป็นโรคความดันโลหิตสูง ข้อคงสูบบุหรี่ และดื่มสุรา

2. แบบแผนชีวิตของผู้ส่งอายุ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง

3. ปัจจัยส่วนบุคคลในเรื่องสถานภาพสมรส มีความสัมพันธ์กับแบบแผนชีวิต ในระดับค่อนข้างต่ำ อายุสัมภัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัจจัยส่วนบุคคล ในเรื่องระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับแบบแผนชีวิต ในระดับค่อนข้างต่ำ อายุสัมภัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ปัจจัยส่วนบุคคลในเรื่องรายได้ มีความสัมพันธ์กับแบบแผนชีวิต ในระดับปานกลาง อายุสัมภัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ปัจจัยส่วนบุคคลในเรื่องการดื่มสุรา มีความสัมพันธ์กับแบบแผนชีวิต ในระดับต่ำ

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และปัจจัยในเรื่องการสนับสนุนทางสังคม มีความสัมพันธ์กับแบบแผนชีวิต ในระดับค่อนข้างสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แต่ปัจจัยส่วนบุคคลในเรื่องอายุ โรคประจำตัว การสูบบุหรี่ ไม่มีความสัมพันธ์กับแบบแผนชีวิต

4. การสนับสนุนทางสังคมของผู้สูงอายุ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง
5. ปัจจัยในเรื่องการสนับสนุนทางสังคม และปัจจัยส่วนบุคคลในเรื่องรายได้ สามารถทำนายแบบแผนชีวิต ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .0001

ปัจจัยและอุปสรรคในการวิจัย

1. ข้อมูลเกี่ยวกับผู้สูงอายุ ในการสำรวจรายชื่อผู้สูงอายุ ผู้วิจัยต้องไปคัดลอกรายชื่อและก่อให้ผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป โดยการคัดลอกจากสำเนาทะเบียนบ้านของประชากรทั้งหมด ในแขวงครัวซีชัยกิจและแขวง เนื่องจากครัวซีชัย ไม่ได้มีการสำรวจและจัดหมวดหมู่จำแนกผู้สูงอายุให้เป็นระบบ มีเฉพาะการแยกประเภทจำแนกเพศชายและเพศหญิงเท่านั้น อีกทั้งในการทำวิจัยครั้งนี้ ระยะการสำรวจรายชื่อผู้สูงอายุ อยู่ในระหว่างที่รัฐบาลสำรวจสำรวจรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง พื้นที่แห่งราชภูมิ ในวันที่ 13 กันยายน พ.ศ.2535 ด้วย จึงทำให้การสำรวจรายชื่อผู้สูงอายุเสียเวลาและล่าช้ามากกิจยิ่งขึ้น

2. ในการเข้าพบผู้สูงอายุ บางรายไม่พบบ้าน บางรายพบบ้าน แต่ผู้สูงอายุไปทำงานต่างจังหวัด หรือบางรายมีบ้านหลักหลัง มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน แต่บ้านที่อยู่ในการเก็บข้อมูลกลับเป็นบ้านพื้นผู้สูงอายุใหม่มาเช่า ตัวผู้สูงอายุไปอยู่อีกอำเภอ จึงทำให้เสียเวลาในการเก็บข้อมูล

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. จากผลการวิจัยทำให้ทราบถึงปัจจัยส่วนบุคคลของผู้สูงอายุ ที่มีความล้มเหลวทั่วไปแบบแพนชีวิต โดยผู้สูงอายุที่มีสถานภาพโสด หม้าย หย่า และแยกกันอยู่ มีระดับการศึกษาต่ำ และรายได้น้อย มีแนวโน้มที่จะมีแบบแพนชีวิตไม่ดี ซึ่งข้อมูลเหล่านี้สามารถนำไปเป็นแนวทางในการวางแผนการพยาบาลผู้สูงอายุที่มีปัจจัยส่วนบุคคลดังกล่าว เพื่อส่งเสริมศักยภาพที่มีอยู่ในการปรับแบบแพนชีวิตให้เหมาะสมมากขึ้น

2. จากผลการวิจัยทำให้ทราบถึงการสนับสนุนทางสังคม ที่มีความล้มเหลวทั่วไปแบบแพนชีวิต และเป็นตัวกำหนดแบบแพนชีวิต ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้พบว่าผู้สูงอายุที่มีอายุมากขึ้น มีแนวโน้มที่จะได้รับการสนับสนุนทางสังคมน้อย ซึ่งข้อมูลเหล่านี้สามารถนำไปเป็นแนวทางในการวางแผนการพยาบาลผู้สูงอายุ ทึ้งในโรงพยาบาลและชุมชน โดยการส่งเสริมให้บุคคลในเครือข่ายสังคมของผู้สูงอายุ ตระหนักรถึงความสำคัญของผู้สูงอายุ ตลอดจนการเอาใจใส่ ให้การช่วยเหลือผู้สูงอายุมากขึ้น เพื่อเป็นกำลังใจในการส่งเสริมให้แบบแพนชีวิตที่เหมาะสมมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากการทำวิจัยครั้งนี้ พบว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ใช้แบบแพนชีวิตอยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง และได้รับการสนับสนุนทางสังคมเล็กน้อยในเรื่องการได้รับการช่วยเหลือด้านข้อมูลช่วยสาร ดังนั้นควรจะมีการส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพตนเองให้แก่ผู้สูงอายุ ทึ้งในโรงพยาบาล และชุมชน ตลอดจนมีการออกหน่วยเคลื่อนที่ในการตรวจสุขภาพผู้สูงอายุควบคู่กันไป โดยความร่วมมือจากบุคคลภายนอกทางการแพทย์หลายฝ่าย

2. พยาบาลควรแสดงบทบาทเป็นแหล่งประโภช์ ในการให้ความรู้ในการดูแลตนเอง ในเรื่อง การรับประทานอาหาร การออกกำลังกาย การพักผ่อนที่เหมาะสม ตลอดจนแบบแพนชีวิต ในด้านต่างๆแก่ผู้สูงอายุ โดยคำนึงถึงปัจจัยที่มีผลต่อแบบแพนชีวิต เช่น ระดับการศึกษา รายได้ และการสนับสนุนทางสังคม เพื่อเป็นการส่งเสริมสุขภาพของผู้สูงอายุ ทึ้งทางด้านร่างกาย จิตใจ

อาชรม์และสังคม และนอกจากนี้ควรทำหน้าที่เป็นผู้ประสาน ให้บุคคลในครอบครัวหรือเครือข่าย

สังคมของผู้สูงอายุ เอาใจใส่ให้ความช่วยเหลือผู้สูงอายุ โดยเฉพาะผู้สูงอายุที่มีอายุมาก

3. ควรมีการจัดอบรมการเตรียมตัวก่อนเข้าสู่วัยสูงอายุ ให้แก่บุคคลวัยรุ่น ให้ผู้ต้องปลาย ในด้านการเปลี่ยนแปลงตัวตนต่างๆเมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุ เพื่อจะได้เกิดความเข้าใจและเห็นความสำคัญในการวางแผน เตรียมตัวในด้านการเงิน การทำงานอดิเรกทั่วไป การดูแลสุขภาพอนามัย ที่เหมาะสม เพื่อการมีแบบแผนชีวิตที่ดีต่อไป

4. เน้นให้นักศึกษาได้ทราบถึงความสำคัญของการสนับสนุนทางสังคม ตลอดจนปัจจัยอื่นที่มีผลต่อแบบแผนชีวิตของผู้สูงอายุ เพื่อช่วยให้มองบุคคลแบบองค์รวม สามารถให้การพยาบาลแก่ผู้สูงอายุ ครบถ้วนทั้งด้านกาย จิต อาชรม์ สังคมและวัฒนธรรม

5. ควรมีการจัดอบรมพยาบาลเฉพาะทางที่ให้การดูแลผู้สูงอายุ โดยมีการจัดอบรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้พยาบาลมีทัศนคติที่ดีและมีโลก관ที่ดีกว้างขึ้นในการดูแลผู้สูงอายุ โดยเน้นให้ทราบถึงความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนชีวิตของผู้สูงอายุ เช่น การสนับสนุนทางสังคม เพื่อเป็นการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครองต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่นที่มีผลต่อแบบแผนชีวิตเพิ่มเติม เช่น ความเชื่อ跹ทางจิตวิญญาณ ภูมิปัญญา ภูมิปัญญาในภูมิภาค สังคม ชนบุรุษและชนบุรุษ ประเพณี และวัฒนธรรม ในกลุ่มผู้สูงอายุอื่น เช่น ผู้สูงอายุหญิง ผู้สูงอายุในเขตชนบท ผู้สูงอายุชาวไทยภูเขาเผ่าต่างๆ

2. ควรมีการศึกษาหาแนวทางการเพื่อส่งเสริมแบบแผนชีวิต ในผู้ใหญ่ต้องปลายกลุ่มต่างๆ ก่อนเข้าสู่วัยสูงอายุ